

2. Má sa článok 5 ods. 1 prvý pododsek smernice 2004/17 vykladať v tom zmysle, že činnosť, ktorú vykonáva železničná spoločnosť v zmysle smernice 2012/34 a ktorá zahŕňa poskytovanie dopravných služieb verejnosti v rámci železničnej siete, predstavuje prevádzkovanie alebo poskytovanie prístupu do siete v zmysle uvedeného ustanovenia smernice?

- ⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiach v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 19).
- ⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 32).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Oradea (Rumunsko) 29. júna 2017 – Sindicatul Energia Oradea/SC Termoelectrica SA

(Vec C-392/17)

(2017/C 293/24)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Oradea

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľ: Sindicatul Energia Oradea

Odporkyňa: SC Termoelectrica SA

Prejudiciálna otázka

Sú ustanovenia vyhlášky č. 50/1990, tak ako ich vykladá ÎCCJ [Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší kasačný súd, Rumunsko)] v rozhodnutí č. 9/2016 o právnej otázke – t. j. rozhodnutí, ktoré je pre všeobecné súdy záväzné, na základe ktorého sú pracovníci zaradené do skupín I a II presne a taxatívne stanovené v prílohách 1 a 2 tejto vyhlášky, pričom súdy nemôžu vykladať ustanovenia tejto vyhlášky v súvislosti s inými podobnými prípadmi extenzívne, s tým dôsledkom, že dotknutým pracovníkom nemôžu priznať výhody týkajúce sa vzniku nároku na starobný dôchodok vyplývajúce z náročných pracovných podmienok, v ktorých svoju prácu vykonávali –, v súlade s článkami 114 ods. 3 ZFEÚ, článkami 151 a 153 ZFEÚ a tiež s ustanoveniami rámcovej smernice 89/391/EHS⁽¹⁾ a neskôr prijatých osobitných smerníc?

⁽¹⁾ Smernica Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349).

Žaloba podaná 3. júla 2017 – Európska komisia/Česká republika

(Vec C-399/17)

(2017/C 293/25)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Němečková, E. Sanfrutos Cano, splnomocnené zástupkyne)

Žalovaná: Česká republika

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor,

- určil, že Česká republika si tým, že odmietla zabezpečiť, aby bol materiál TPS-NOLO (Geobal), ktorý bol prepravený z Českej republiky do Katovic, Poľsko, spätne prevzatý do Českej republiky, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28. ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu, ⁽¹⁾
- uložil Českej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Materiál TPS-NOLO (Geobal), ktorý bol prevezený z Českej republiky na územie Poľska, ktorý pochádza z nebezpečných odpadov zo skládky (laguny OSTRAMO), je skladovaný na inej skládke na území Českej republiky a je klasifikovaný ako dechtový odpad pochádzajúci z rafinácie, destilácie alebo pyrolytického spracovania organických materiálov, je podľa poľských orgánov odpadom, ktorý patrí do prílohy IV nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (nariadenie o preprave odpadu).
2. Vzhľadom na to, že Česká republika nesúhlasí s klasifikáciou dane látky ako odpad, a to z dôvodu registrácie materiálu podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽²⁾ z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (nariadenie REACH), došlo ku konfliktnej situácii, ktorú rieši článok 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu, a to tak, že stanovuje, že dotknutý materiál sa považuje za odpad.
3. Registrácia materiálu podľa registrácie na základe nariadenia REACH žiadnym spôsobom nezaručuje, že použitie látky nepovedie k celkovo nepriaznivému vplyvu na životné prostredie alebo zdravie ľudí, ale že daná látka automaticky prestáva byť odpadom. V prípade neexistencie vnútroštátneho rozhodnutia o tom, že dotknutá látka dosiahla stav, kedy odpad prestáva byť odpadom, nemožno registráciu tejto látky podľa nariadenia REACH považovať za platnú na základe jeho článku 2 ods. 2.
4. Vzhľadom na to, že dotknutá látka sa cez hranice prepravila bez oznámenia, považuje sa táto preprava na „nezákonnú prepravu“ podľa článku 2 ods. 35 písm. a) nariadenia o preprave odpadu. V tomto prípade sa zodpovedajúcim spôsobom informujú príslušné orgány krajiny odoslania, aby mohli zaistiť, že predmetný odpad bude spätne prevzatý v súlade s ustanoveniami článku 24 ods. 2 nariadenia o preprave odpadu, čo Česká republika neprávom odmieta. Táto povinnosť nie je v rozpore s článkom 128 nariadenia REACH, ktorý zaručuje voľný pohyb látok, pretože odpad je výslovne vylúčený z pôsobnosti tohto nariadenia (pozri článok 2 ods. 2 nariadenia REACH).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen (Švédsko) 6. júla 2017 – A/Migrationsverket

(Vec C-404/17)

(2017/C 293/26)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen